

บทที่ 4 ผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาวิจัยเรื่อง “สถานการณ์การปลูกยางพาราและความต้องการของเกษตรกรต่อการส่งเสริมในอำเภอพร้าว และ ไซยปรการ จังหวัดเชียงใหม่” นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางที่ ประกอบความเรียงตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม และสถานการณ์การปลูกยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการความต้องการส่งเสริมยางพารา ของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมของเกษตรกรกับระดับความรู้ที่มีอยู่และสถานการณ์ในปัจจุบัน และความต้องการของเกษตรกรต่อการส่งเสริมการปลูกยางพารา

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการปลูกยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม และสถานการณ์การปลูกยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

1. ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม

1.1 อายุ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.6 รองลงมามีอายุระหว่าง 50-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.9 อายุไม่เกิน 40ปี คิดเป็นร้อยละ 17.4 และอายุ 61 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.0 โดยมีอายุเฉลี่ย 49.08 ปี อายุสูงสุด 76 ปี และอายุต่ำสุด 20 ปี (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 อายุของเกษตรกร

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน (N=172)	ร้อยละ
ไม่เกิน 40	30	17.4
41-50	63	36.6
51-60	60	34.9
61 ขึ้นไป	19	11.1
รวม	172	100.0
อายุดำสุด 20 ปี อายุสูงสุด 76 ปี อายุเฉลี่ย 49.1 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.7		

1.2 สถานภาพการสมรส

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่สมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 86.6 รองลงมาโสด คิดเป็นร้อยละ 9.3 และหย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 4.1 (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 สถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	จำนวน (N=172)	ร้อยละ
โสด	16	9.3
สมรส	149	86.6
หย่าร้าง	7	4.1
รวม	172	100.0

1.3 ระดับการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 48.7 จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา รองลงมาร้อยละ 23.3 จบการศึกษา ร้อยละ 12.2 จบการศึกษาอื่นๆ (ป.4) ในระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 7.6 จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 4.6 ไม่ได้รับการศึกษา และร้อยละ 3.5 จบการศึกษาในระดับอนุปริญญา (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (N=172)	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษา	8	4.6
ประถมศึกษาภาคบังคับ	84	48.7
มัธยมศึกษา	40	23.3
อนุปริญญา	6	3.5
ปริญญาตรี	13	7.6
อื่นๆ (ป.4)	21	12.2
รวม	172	100.0

1.4 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 67.4 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 3-4 คน รองลงมา ร้อยละ 15.7 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 5-6 คน ร้อยละ 14.0 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 1-2 คน และร้อยละ 2.9 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 7 คนขึ้นไป (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (คน)	จำนวน (N=172)	ร้อยละ
1-2	24	14.0
3-4	116	67.4
5-6	27	15.7
7 ขึ้นไป	5	2.9
รวม	172	100.0

จำนวนสมาชิกต่ำสุด 1 คน

จำนวนสมาชิกเฉลี่ย 4 คน

จำนวนสมาชิกสูงสุด 10 คน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.3

1.5 จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 32.0 มีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมดระหว่าง 6-10 ไร่ รองลงมา ร้อยละ 22.7 มีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมดระหว่าง 1-5 ไร่ ร้อยละ 18.6 มีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมดระหว่าง 16-20 ไร่ ร้อยละ 13.4 มีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด 26 ไร่ขึ้นไป ร้อยละ 10.5 มีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมดระหว่าง 11-15 ไร่ และร้อยละ 2.9 มีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมดระหว่าง 21-25 ไร่ (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด

จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด (ไร่)	จำนวน (N=172)	ร้อยละ
1-5	39	22.7
6-10	55	32.0
11-15	18	10.5
16-20	32	18.6
21-25	5	2.9
26 ขึ้นไป	23	13.4
รวม	172	100.0
จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรต่ำสุด 1 ไร่	จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรสูงสุด 100 ไร่	
จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 15.8 ไร่	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 15.7	

1.6 อาชีพหลัก

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 83.7 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม รองลงมาร้อยละ 5.8 ประกอบอาชีพรับจ้าง, บริษัท ร้อยละ 5.2 ประกอบอาชีพรับราชการ, รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 3.5 ประกอบอาชีพค้าขาย และ ร้อยละ 1.8 ประกอบอาชีพอื่นๆ (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 อาชีพหลัก

อาชีพหลัก	จำนวน (N=172)	ร้อยละ
เกษตรกรรม	144	83.7
ค้าขาย	6	3.5
รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ	9	5.2
รับจ้าง, บริษัท	10	5.8
อื่นๆ	3	1.8
รวม	172	100.0

1.7 เอกสารสิทธิ์ในการถือครองที่ดินในการทำสวนยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 73.5 มีโฉนด รองลงมาร้อยละ 2.7 มีอื่นๆ (เช่น ใบจอง พื้นที่ป่าสงวน) ร้อยละ 16.8 มีสท 1, สปก 4-01 และร้อยละ 7.1 มีนส.3, นส.3 ก ตามลำดับ (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 เอกสารสิทธิ์การถือครองที่ดินในการทำสวนยางพารา

เอกสารสิทธิ์การถือครองที่ดิน ในการทำสวนยางพารา	จำนวน (N=113)	ร้อยละ
โฉนด	83	73.5
นส.3, นส.3 ก	8	7.1
สท 1, สปก 4-01	19	16.8
อื่นๆ (เช่น ใบจอง พื้นที่ป่าสงวน)	3	2.7
รวม	113	100.0

ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

1.8 รายได้ทั้งหมดในปี 2550

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 36.3 มีรายได้ระหว่าง 50,000-100,000 บาท รองลงมาร้อยละ 32.7 มีรายได้ไม่เกิน 50,000 บาท ร้อยละ 13.5 มีรายได้ระหว่าง 100,001-150,000 บาท ร้อยละ 9.9 มีรายได้มากกว่า 200,000 บาท และร้อยละ 7.6 มีรายได้ระหว่าง 150,001-200,000 บาท (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 รายได้

รายได้ทั้งหมดในปี 2550 (บาทต่อปี)	จำนวน (N=171)	ร้อยละ
ไม่เกิน 50,000	56	32.7
50,000-100,000	62	36.3
100,001-150,000	23	13.5
150,001-200,000	13	7.6
มากกว่า 200,000	18	9.9
รวม	171	100.0

รายได้ต่ำสุด 10,000 บาท

รายได้สูงสุด 700,000 บาท

รายได้เฉลี่ย 102,401.7 บาท

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 99,165.3

หมายเหตุ ทั้งนี้มีผู้ให้ข้อมูลที่มีรายได้มากถึง 18,000,000 บาท ซึ่งผู้วิจัยไม่นำมาวิเคราะห์ เนื่องจากหากนำมาใช้ในการคำนวณหาค่าเฉลี่ยจะทำให้ข้อมูลที่ได้ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง

1.9 ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาสวนยาง

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 19.8 มีค่าใช้จ่ายระหว่าง 2,000-4,000 บาท รองลงมาร้อยละ 18.6 มีค่าใช้จ่ายไม่เกิน 2,000 บาท ร้อยละ 18.0 มีค่าใช้จ่ายมากกว่า 14,000 บาท ร้อยละ 14.0 มีค่าใช้จ่ายระหว่าง 4,001-6,000 บาท ร้อยละ 11.6 มีค่าใช้จ่ายระหว่าง 6,001-8,000 บาท ร้อยละ 8.1 มีค่าใช้จ่ายระหว่าง 8,001-10,000 บาท ร้อยละ 5.8 มีค่าใช้จ่ายระหว่าง 10,001-12,000 บาท และร้อยละ 4.1 มีค่าใช้จ่ายระหว่าง 12,001-14,000 บาท (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาสวนยาง

ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาสวนยาง (บาทต่อปี)	จำนวน (N=172)	ร้อยละ
ไม่เกิน 2,000	32	18.6
2,000-4,000	34	19.8
4,000-6,000	24	14.0
6,001-8,000	20	11.6
8,001-10,000	14	8.1
10,001-12,000	10	5.8
12,001-14,000	7	4.1
มากกว่า 14,001	31	18.0
รวม	172	100.0

ค่าใช้จ่ายต่ำสุด 450 บาท

ค่าใช้จ่ายสูงสุด 100,000 บาท

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 10,619.5 บาท

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 14370.1

1.10 ภาวะหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 68.6 ไม่มีหนี้สิน และร้อยละ 31.4 มีหนี้สิน และจากการวิเคราะห์ข้อมูลยังพบอีกว่าในกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรที่มีหนี้สินนั้นผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 9.3 มีหนี้สินระหว่าง 10,000-20,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 7.5 มีหนี้สินระหว่าง 20,001-30,000 บาท ร้อยละ 4.1 มีหนี้สินระหว่าง 40,001-50,000 บาท และมากกว่า 50,000 บาท ร้อยละ 3.5 มีหนี้สินระหว่าง 30,001-40,000 บาท และร้อยละ 2.9 มีหนี้สินไม่เกิน 10,000 บาท ตามลำดับ (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 ภาวะหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา

ภาวะหนี้ (บาทต่อปี)	จำนวน (N =172)	ร้อยละ
ไม่มี	118	68.6
มี	54	31.4
ไม่เกิน 10,000	5	2.9
10,000-20,000	16	9.3
20,000-30,000	13	7.5
30,001-40,000	6	3.5
40,001-50,000	7	4.1
มากกว่า 50,000	7	4.1
รวม	172	100.0

ภาวะหนี้ต่ำสุด 1,500 บาท

ภาวะหนี้เฉลี่ย 42,222.2 บาท

ภาวะหนี้สูงสุด 250,000 บาท

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 49462.3

1.11 แหล่งสินเชื่อ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ยังพบอีกว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 81.5 กู้เงินจากธกส. รองลงมาร้อยละ 9.3 กู้เงินจากสหกรณ์นิคมอุตสาหกรรม ร้อยละ 5.5 กู้เงินจากสหกรณ์การเกษตร และร้อยละ 3.7 กู้เงินจากกองทุนหมู่บ้าน (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 แหล่งสินเชื่อ

แหล่งสินเชื่อ	จำนวน (N = 54)	ร้อยละ
กองทุนหมู่บ้าน	2	3.7
ธกส.	44	81.5
สหกรณ์การเกษตร	3	5.5
สหกรณ์นิคมอุตสาหกรรม	5	9.3
รวม	54	100.0

1.12 ประสิทธิภาพด้านการปลูกยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 96.4 ไม่เคยมีประสบการณ์ในการปลูกยางพารามาก่อน มีเพียงร้อยละ 3.6 เท่านั้นที่เคยมีประสบการณ์ในการปลูกยางพารามาก่อน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 1.2 มีประสบการณ์ด้านการปลูกยางพารา 2 ปี รองลงมาร้อยละ 0.6 มีประสบการณ์ด้านการปลูกยางพารา 4 ปี, 5 ปี, 10 ปี และ 18 ปี (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 ประสิทธิภาพด้านการปลูกยางพารา

ประสบการณ์ด้านการปลูกยางพารา (ปี)	จำนวน (N = 172)	ร้อยละ
ไม่เคย	166	96.4
เคย		
2	6	3.6
8	2	1.2
5	1	0.6
10	1	0.6
18	1	0.6
รวม	172	100.0

1.13 ปัจจัยที่ได้รับการสนับสนุนจากสภย.

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ได้รับการสนับสนุนจากสภย. พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรทั้งหมดได้รับปัจจัยที่ได้รับการสนับสนุนจากสภย.เป็นต้นกล้าขางพาราและความรู้เรื่องการปลูกขางพารามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 ส่วนปัจจัยอย่างอื่น เช่น เงินทุนในการผลิต, ปุ๋ย, สารเคมีป้องกันกำจัดวัชพืช และอื่นๆนั้นเกษตรกรไม่ได้รับการสนับสนุนจากสภย. (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 ปัจจัยที่ได้รับการสนับสนุนจากสภย.

ปัจจัยที่ได้รับการสนับสนุน จาก สภย.	การได้รับปัจจัยสนับสนุนจาก สภย. (N =172)		
	เคย	ไม่เคย	จำนวน (คน)
ต้นกล้าขางพารา	172 (100)	- (0)	172 (100)
เงินทุนในการผลิต	- (0)	172 (100)	172 (100)
ปุ๋ย	- (0)	172 (100)	172 (100)
สารป้องกันกำจัดวัชพืช	- (0)	172 (100)	172 (100)
ความรู้เรื่องการปลูกขางพารา	172 (100)	- (0)	172 (100)
อื่นๆ	- (0)	172 (100)	172 (100)

1.14 การเป็นสมาชิกกลุ่ม

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 92.4 เป็นสมาชิกกลุ่ม มีเพียงร้อยละ 7.6 เท่านั้นที่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มใดๆเลย และจากข้อมูลจะพบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 38.6 เป็นสมาชิกกลุ่มรทส. รองลงมาร้อยละ 25.9 เป็นสมาชิกกลุ่มสหกรณ์ ร้อยละ 25.5 เป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร ร้อยละ 5.2 เป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้าน และร้อยละ 4.8 เป็นสมาชิกกลุ่มอื่นๆ เช่น กลุ่มสหกรณ์ ไคนม ออมทรัพย์หมู่บ้าน เป็นต้น (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 การเป็นสมาชิกกลุ่ม

การเป็นสมาชิกกลุ่ม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เป็น	13	7.6
เป็น	159	92.4
กลุ่มเกษตรกร	64	25.5
กลุ่มแม่บ้าน	13	5.2
กลุ่มสหกรณ์	65	25.9
รทส.	97	38.6
อื่นๆ	12	4.8

ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2. สถานการณ์การปลูกยางพารา

2.1 พื้นที่ปลูกและสภาพต้นยางพารา

2.1.1 วัตถุประสงค์ในการปลูกยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลมีวัตถุประสงค์ในการปลูกยางพาราส่วนใหญ่ร้อยละ 27.6 เพื่อหวังผลระยะยาวเป็นมรดกแก่บุตรหลาน รองลงมาร้อยละ 21.7 เพื่อยึดเป็นอาชีพหลักโดยหวังว่าจะมีรายได้ที่ดีกว่าเดิม ร้อยละ 15.3 เพื่อเป็นอาชีพเสริม ร้อยละ 14.1 เพื่ออื่นๆ (ขายน้ำยาง) ร้อยละ 10.0 เพื่อปลูกเพื่อขายไม้ ร้อยละ 9.8 เพื่อใช้พื้นที่ว่างเปล่าให้เป็นประโยชน์ และร้อยละ 1.5 ไม่ต้องลงทุนเพราะได้รับการเข้าร่วมโครงการฯ ตามลำดับ (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 วัตถุประสงค์ในการปลูกยางพารา

วัตถุประสงค์ในการปลูกยางพารา	จำนวน (N =540)	ร้อยละ
เป็นอาชีพเสริม	83	15.4
ยึดเป็นอาชีพหลักโดยหวังว่าจะมีรายได้ที่ดีกว่าเดิม	117	21.7
หวังผลระยะยาวเป็นมรดกแก่บุตรหลาน	149	27.6
ไม่ต้องลงทุนเพราะได้รับการเข้าร่วมโครงการฯ	8	1.5
ใช้พื้นที่ว่างเปล่าให้เป็นประโยชน์	53	9.8
ปลูกเพื่อขายไม้	54	10.0
อื่นๆ (ขายน้ำยาง)	76	14.1
รวม	540	100.0

ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.1.2 หากเกษตรกรไม่สามารถทำสวนยางได้จะมอบให้ใครดำเนินการต่อ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 70.2 มอบให้บุตร รองลงมาร้อยละ 24.2 มอบให้ญาติ และร้อยละ 5.6 ให้เช่า ตามลำดับ (ตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 หากเกษตรกรไม่สามารถทำสวนยางได้จะมอบให้ใครดำเนินการต่อ

บุคคลที่ดำเนินการต่อ	จำนวน (N =198)	ร้อยละ
บุตร	139	70.2
ญาติ	48	24.2
ให้เช่า	11	5.6
อื่นๆ (เช่น ขาย)	-	-
รวม	198	100.0

ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.1.3 พื้นที่เดิมที่ใช้ก่อนปลูกยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 54.1 เดิมเป็นพื้นที่อื่นๆ (สวนลำไย, มะม่วง) รองลงมาร้อยละ 31.4 เดิมเป็นพื้นที่ทำไร่ ร้อยละ 7.5 เดิมเป็นพื้นที่ไม่ได้ทำประโยชน์ และร้อยละ 7.0 เดิมเป็นพื้นที่นา ตามลำดับ (ตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 พื้นที่เดิมที่ใช้ก่อนปลูกยางพารา

พื้นที่เดิมที่ใช้ก่อนปลูกยางพารา	จำนวน (N =172)	ร้อยละ
พื้นที่นา	12	7.0
พื้นที่ทำไร่	54	31.4
พื้นที่ไม่ได้ทำประโยชน์	13	7.5
อื่นๆ (สวนลำไย, มะม่วง)	93	54.1
รวม	172	100.0

2.1.4 พันธุ์ยางพาราที่ใช้ปลูก

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 76.2 ทราบพันธุ์ยางพาราที่ใช้ปลูก (RRIM600) และมีเพียงร้อยละ 23.8 ที่ไม่ทราบพันธุ์ยางพาราที่ใช้ปลูก (ตารางที่ 24)

ตารางที่ 24 พันธุ์ยางพาราที่ใช้ปลูก

พันธุ์ยางพาราที่ใช้ปลูก	จำนวน (N =172)	ร้อยละ
ไม่ทราบ	41	23.8
ทราบ (RRIM600)	131	76.2
รวม	172	100.0

2.1.5 จำนวนพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 40.1 มีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด 6-10 ไร่ รองลงมาร้อยละ 24.4 มี 1-5 ไร่ ร้อยละ 12.8 มี 16-20 ไร่ และมากกว่า 20 ไร่ และร้อยละ 9.9 มี 11-15 ไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 25)

ตารางที่ 25 จำนวนพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด

จำนวนพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด (ไร่)	จำนวน (N =172)	ร้อยละ
1-5	42	24.4
6-10	69	40.1
11-15	17	9.9
16-20	22	12.8
มากกว่า 20	22	12.8
รวม	172	100.0

พื้นที่ปลูกยางพาราค่าสุด 1 ไร่

พื้นที่ปลูกยางพาราเฉลี่ย 12.8 ไร่

พื้นที่ปลูกยางพาราสูงสุด 100 ไร่

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12.5

2.1.6 จำนวนต้นที่ปลูกต่อไร่

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 88.4 ปลูก 71-100 ต้นต่อไร่ รองลงมา ร้อยละ 9.9 ปลูกไม่เกิน 70 ต้นต่อไร่ และร้อยละ 1.7 ปลูกมากกว่า 100 ต้นต่อไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 26)

ตารางที่ 26 จำนวนต้นที่ปลูก

จำนวนต้นที่ปลูก (ต้นต่อไร่)	จำนวน (N=172)	ร้อยละ
ไม่เกิน 70	17	9.9
71-100	152	88.4
มากกว่า 100	3	1.7
รวม	172	100.0

จำนวนต้นที่ปลูกต่ำสุด 16 ต้นต่อไร่ จำนวนต้นที่ปลูกสูงสุด 140 ต้นต่อไร่
จำนวนต้นที่ปลูกเฉลี่ย 83 ต้นต่อไร่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12.5

2.1.7 จำนวนปีในการปลูกยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.9 ปลูกยางพารา 2 ปี รองลงมา ร้อยละ 18.6 ปลูก 3 ปี ร้อยละ 7.6 ปลูก 1 ปี และร้อยละ 2.9 ปลูก 4 ปี ตามลำดับ (ตารางที่ 27)

ตารางที่ 27 จำนวนปีในการปลูกยางพารา

จำนวนปีในการปลูกยางพารา (ปี)	จำนวน (N=172)	ร้อยละ
1	13	7.6
2	122	70.9
3	32	18.6
4	5	2.9
รวม	172	100.0

จำนวนปีต่ำสุด 1 ปี จำนวนปีสูงสุด 4 ปี
จำนวนปีเฉลี่ย 2.2 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.6

2.1.8 แหล่งน้ำที่ใช้ในการทำสวนยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.1 อาศัยน้ำฝน รองลงมาร้อยละ 18.3 บ่อ สระน้ำ ร้อยละ 6.7 อื่นๆ (เช่น ระบบชลประทาน เหมือน ฝาย) และร้อยละ 4.9 ป้อน้ำสูบจากคลอง ตามลำดับ (ตารางที่ 28)

ตารางที่ 28 แหล่งน้ำที่ใช้ในการทำสวนยางพารา

แหล่งน้ำ	จำนวน (N=224)	ร้อยละ
อาศัยน้ำฝน	157	70.1
บ่อ สระน้ำ	41	18.3
ป้อน้ำสูบจากคลอง	11	4.9
รถเข็นน้ำ	-	-
อื่นๆ (เช่น ระบบชลประทาน เหมือน ฝาย)	15	6.7
รวม	224	100.0

ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.1.9 การทำแนวกันไฟใหม่สวนยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.9 มีการทำแนวกันไฟ และมีเพียงร้อยละ 21.9 เท่านั้นที่ไม่ได้ทำแนวกันไฟใหม่ (ตารางที่ 29)

ตารางที่ 29 การทำแนวกันไฟใหม่สวนยางพารา

การทำแนวกันไฟใหม่สวนยางพารา	จำนวน (N=172)	ร้อยละ
ไม่มีแนวกันไฟ	50	29.1
มีแนวกันไฟ	122	70.9
รวม	172	100.0

2.1.10 การปลูกซ่อมยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 41.9 มีการปลูกซ่อมยางพารา และมีเพียงร้อยละ 16.9 เท่านั้นที่ไม่มีการปลูกซ่อมยางพารา นอกจากนั้นกลุ่มเกษตรกรตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 41.9 ปลูกซ่อม 1-10 ต้นต่อไร่ ร้อยละ 32.2 ปลูกซ่อม 11-20 ต้นต่อไร่ ร้อยละ 17.5 ปลูกซ่อม 21-30 ต้นต่อไร่ และร้อยละ 8.4 ปลูกซ่อมมากกว่า 30 ต้นต่อไร่ และจากการวิเคราะห์ข้อมูลยังพบอีกว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลกลุ่มที่มีการปลูกซ่อมต้นยางพาราได้ปลูกซ่อมเมื่อต้นยางอายุ 1 ปี ร้อยละ 79.0 รองลงมาปลูกซ่อมเมื่อต้นยางอายุ 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.2 และปลูกซ่อมเมื่อต้นยางอายุ 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.8 ตามลำดับ (ตารางที่ 30)

ตารางที่ 30 การปลูกซ่อมยางพารา

การปลูกซ่อมยางพารา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีการปลูกซ่อม	29	16.9
มีการปลูกซ่อม	143	83.1
1-10 ต้นต่อไร่	60	41.9
11-20 ต้นต่อไร่	46	32.2
21-30 ต้นต่อไร่	25	17.5
มากกว่า 30 ต้นต่อไร่	12	8.4
ซ่อมเมื่อต้นยางอายุ 1 ปี	113	79.0
ซ่อมเมื่อต้นยางอายุ 2 ปี	26	18.2
ซ่อมเมื่อต้นยางอายุ 3 ปี	4	2.8

การปลูกซ่อมยางพาราต่ำสุด 2 ต้น

การปลูกซ่อมยางพาราสูงสุด 60 ต้น

การปลูกซ่อมยางพาราเฉลี่ย 16.8 ต้น

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.5

2.2 การดูแลรักษา

2.2.1 ระยะทางจากบ้านพักกับสวนยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 40.1 มีระยะทางจากบ้านพักกับสวนยางพารา 1.01-3 กม. รองลงมาร้อยละ 32.0 ไม่เกิน 1 กม. ร้อยละ 14.5 มากกว่า 5 กม. และร้อยละ 13.4 3.01-5 กม. ตามลำดับ (ตารางที่ 31)

ตารางที่ 31 ระยะทางจากบ้านพักกับสวนยางพารา

ระยะทางจากบ้านพักกับสวนยางพารา (กิโลเมตร)	จำนวน (N =172)	ร้อยละ
ไม่เกิน 1	55	32.0
1.01-3	69	40.1
3.01-5	23	13.4
มากกว่า 5	25	14.5
รวม	172	100.0
ระยะทางต่ำสุด 0 กม. ระยะทางเฉลี่ย 3.5 กม.	ระยะทางสูงสุด 50 กม. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.9	

2.2.2 ความถี่ในการเข้ามาดูแลสวนยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ

24.4 เข้าไปดูแลสวนยางพารา 1 วันต่อสัปดาห์ รองลงมาร้อยละ 19.2 ไป 7 วันต่อสัปดาห์ ร้อยละ 16.3 ไป 3 วันต่อสัปดาห์ ร้อยละ 14.5 ไป 2 วันต่อสัปดาห์ ร้อยละ 13.4 ไป 5 วันต่อสัปดาห์ ร้อยละ 7.6 ไม่ไปเลย และร้อยละ 2.3 ไป 4 และ 6 วันต่อสัปดาห์ ตามลำดับ (ตารางที่ 32)

ตารางที่ 32 ความถี่ในการเข้ามาดูแลสวนยางพารา (วันต่อสัปดาห์)

ความถี่ในการเข้ามาดูแลสวนยางพารา	จำนวน (N =172)	ร้อยละ
0	13	7.6
1	42	24.4
2	25	14.5
3	28	16.3
4	4	2.3
5	23	13.4
6	4	2.3
7	33	19.2
รวม	172	100.0

2.2.3 แรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.8 ใช้แรงงานในครอบครัวที่ทำเป็นประจำ รองลงมาร้อยละ 52.0 ใช้แรงงานที่จ้างเป็นประจำ 1 คน และร้อยละ 51.0 ใช้แรงงานในครอบครัวที่ทำชั่วคราว ตามลำดับ (ตารางที่ 33)

ตารางที่ 33 แรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพารา

แรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพารา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แรงงานในครอบครัว		
ที่ทำเป็นประจำ 1 คน	46	32.4
ที่ทำเป็นประจำ 2 คน	82	57.8
ที่ทำเป็นประจำ 3 คน	14	9.8
ที่ทำชั่วคราว 1 คน	25	51.0
ที่ทำชั่วคราว 2 คน	7	14.3
ที่ทำชั่วคราว 3 คน	14	28.6
ที่ทำชั่วคราว 4 คน	1	2.0
ที่ทำชั่วคราว 5 คน	2	4.1
แรงงานที่จ้าง		
ที่จ้างเป็นประจำ 1 คน	13	52.0
ที่จ้างเป็นประจำ 2 คน	6	24.0
ที่จ้างเป็นประจำ 3 คน	5	20.0
ที่จ้างเป็นประจำ 4 คน	1	4.0
แรงงานที่จ้าง		
ที่จ้างเป็นประจำ 5 คน	1	33.3
ที่จ้างเป็นประจำ 6 คน	1	33.3
ที่จ้างเป็นประจำ 12 คน	1	33.3
ที่จ้างชั่วคราวเป็นงานๆ 1 คน	18	17.1

ตารางที่ 33 (ต่อ)

แรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพารา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ที่จ้างชั่วคราวเป็นงานๆ 2 คน	39	31.2
ที่จ้างชั่วคราวเป็นงานๆ 3 คน	18	17.1
ที่จ้างชั่วคราวเป็นงานๆ 4 คน	7	6.7
ที่จ้างชั่วคราวเป็นงานๆ 5 คน	18	17.1
ที่จ้างชั่วคราวเป็นงานๆ 6 คน	1	1.0
ที่จ้างชั่วคราวเป็นงานๆ 10 คน	4	3.8

ตอบ ได้มากกว่า 1 ข้อ

2.2.4 ค่าแรงงานในกรณีที่จ้างแรงงาน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลเสียค่าปลูกยางพารา 624.4 บาทต่อไร่ ค่ากำจัดวัชพืช 404.7 บาทต่อไร่ อื่นๆ (เช่น ค่าถมดินปรับที่ใหม่) 363.2 บาทต่อไร่ และค่าตัดแต่งกิ่ง 174.0 บาทต่อไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 34)

ตารางที่ 34 ค่าแรงงานในกรณีที่จ้างแรงงาน

ค่าแรงงานในกรณีที่จ้างแรงงาน	ค่าเฉลี่ย (บาทต่อไร่)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ค่าปลูกยางพารา	624.4	578.9
ค่ากำจัดวัชพืช	404.7	400.5
ตัดแต่งกิ่ง	174.0	146.2
อื่นๆ	363.2	309.5

2.2.5 วิธีการกำจัดวัชพืชในสวนยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 37.5 ใช้แรงงานคน รองลงมา ร้อยละ 32.9 ใช้สารเคมี ร้อยละ 10.7 อื่นๆ (ใช้เครื่องตัดหญ้า) ร้อยละ 8.6 ปลูกพืชแซม ร้อยละ 5.7 ปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่ว และร้อยละ 4.6 ใช้รถแทรกเตอร์ในการไถกลบตามลำดับ (ตารางที่ 35)

ตารางที่ 35 วิธีการกำจัดวัชพืชในสวนยางพารา

วิธีการกำจัดวัชพืชในสวนยางพารา	จำนวน (N =371)	ร้อยละ
ใช้รถแทรกเตอร์ในการไถกลบ	17	4.6
แรงงานคน	139	37.5
ใช้สารเคมี	122	32.9
ปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่ว	21	5.7
ปลูกพืชแซม	32	8.6
อื่นๆ (ใช้เครื่องตัดหญ้า)	40	10.7
รวม	371	100.0

ตอบ ได้มากกว่า 1 ข้อ

2.2.6 ปุ๋ยที่ใช้ในการทำสวนยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 52.3 ใช้ปุ๋ยเคมี รองลงมา ร้อยละ 29.8 ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ (ปุ๋ยคอก) ร้อยละ 17.2 ใช้ปุ๋ยชีวภาพ และร้อยละ 0.7 ใช้ปุ๋ยอื่นๆ ตามลำดับ (ตารางที่ 36)

ตารางที่ 36 ปุ๋ยที่ใช้ในการทำสวนยางพารา

ปุ๋ยที่ใช้ในการทำสวนยางพารา	จำนวน (N =302)	ร้อยละ
ปุ๋ยเคมี	158	52.3
ปุ๋ยอินทรีย์ (ปุ๋ยคอก)	90	29.8
ปุ๋ยชีวภาพ	52	17.2
อื่นๆ	2	0.7
รวม	302	100.0

2.2.7 จำนวนครั้งในการใส่ปุ๋ย (ครั้งต่อปี)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 65.7 ใส่ปุ๋ย 2 ครั้งต่อปี รองลงมาร้อยละ 19.8 ใส่ปุ๋ย 3 ครั้งต่อปี ร้อยละ 8.1 ใส่ปุ๋ย 1 ครั้งต่อปี ร้อยละ 4.7 ใส่ปุ๋ย 4 ครั้งต่อปี และร้อยละ 1.7 ไม่ใส่ปุ๋ยเลย ตามลำดับ (ตารางที่ 37)

ตารางที่ 37 จำนวนครั้งในการใส่ปุ๋ย

จำนวนครั้งในการใส่ปุ๋ย (ครั้งต่อปี)	จำนวน (N=172)	ร้อยละ
0	3	1.7
1	14	8.1
2	113	65.7
3	34	19.8
4	8	4.7
รวม	172	100.0

2.2.8 สูตรปุ๋ยเคมีที่ใช้

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 42.4 ใช้สูตร 20-10-12 รองลงมาร้อยละ 31.4 ใช้สูตร 15-15-15 ร้อยละ 9.9 ใช้สูตร 46-0-0 ร้อยละ 7.6 ไม่ทราบสูตรปุ๋ยที่ใช้ ร้อยละ 2.9 ใช้ปุ๋ยสูตร 25-7-7 ร้อยละ 1.7 ใช้ปุ๋ยสูตร 16-20-0 ร้อยละ 1.2 ใช้ปุ๋ยสูตร 30-0-0 และร้อยละ 0.6 ใช้ปุ๋ยสูตร 10-20-12, 15-13-21, 15-15-20, 25-2-2 และ 20-10-20 ตามลำดับ (ตารางที่ 38)

ตารางที่ 38 สูตรปุ๋ยเคมีที่ใช้

สูตรปุ๋ยเคมีที่ใช้	จำนวน (N=172)	ร้อยละ
ไม่ทราบสูตร	13	7.5
10-20-12	1	0.6
15-13-21	1	0.6
15-15-15	54	31.4
15-15-20	1	0.6
16-20-0	3	1.7

ตารางที่ 38 (ต่อ)

สูตรปุ๋ยเคมีที่ใช้	จำนวน (N =172)	ร้อยละ
20-10-12	73	42.4
20-10-20	1	0.6
25-2-2	1	0.6
25-7-7	5	2.9
30-0-0	2	1.2
46-0-0	17	9.9
รวม	172	100.0

2.2.9 วิธีการรักษาความชื้นในสวนยางพาราในช่วงฤดูแล้ง

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.2 รอน้ำฝน ร้อยละ 27.2 คลุมโคน ร้อยละ 18.1 รดน้ำ ร้อยละ 2.9 ทำร่มบังเงา และ ร้อยละ 1.6 ใช้วิธีอื่นๆ (เช่น ทำระบบน้ำหยด, ปลุกพืชคลุมดิน) ตามลำดับ (ตารางที่ 39)

ตารางที่ 39 วิธีการรักษาความชื้นในสวนยางพาราในช่วงฤดูแล้ง

วิธีการรักษาความชื้น	จำนวน (N =243)	ร้อยละ
รอน้ำฝน	122	50.2
รดน้ำ	44	18.1
คลุมโคน	66	27.2
ทำร่มบังเงา	7	2.9
อื่นๆ (เช่น ทำระบบน้ำหยด, ปลุกพืชคลุมดิน)	4	1.6
รวม	243	100.0

ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.2.10 ลักษณะการตัดแต่งกิ่งยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.5 ตัดแต่งกิ่งประจำปี ร้อยละ 38.4 เคยตัดแต่งกิ่งช่วงต้นยางอ่อน และร้อยละ 8.1 ไม่เคยตัดแต่ง ตามลำดับ (ตารางที่ 40)

ตารางที่ 40 ลักษณะการตัดแต่งกิ่งยางพารา

ลักษณะการตัดแต่งกิ่งยางพารา	จำนวน (N=172)	ร้อยละ
ตัดแต่งกิ่งประจำปี	92	53.5
เคยตัดแต่งกิ่งช่วงต้นยางอ่อน	66	38.4
ไม่เคยตัดแต่ง	14	8.1
รวม	172	100.0

2.2.11 การปลูกพืชแซมระหว่างแถวยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 30.8 ไม่ปลูกพืชแซม ร้อยละ 18.8 ปลูกเป็นบางฤดู และร้อยละ 17.0 ปลูกพืชหมุนเวียนตลอดจนกระทั่งต้นยางพาราโต โดยร้อยละ 14.9 ปลูกพืชไร่ ร้อยละ 8.0 ปลูกไม้ผล ร้อยละ 6.9 ปลูกพืชผัก และร้อยละ 3.6 ปลูกพืชหลายชนิดรวมกัน ตามลำดับ (ตารางที่ 41)

ตารางที่ 41 การปลูกพืชแซมระหว่างแถวยางพารา

ลักษณะการตัดแต่งกิ่งยางพารา	จำนวน (N=276)	ร้อยละ
ไม่ปลูกพืชแซม	85	30.8
ปลูกเป็นบางฤดู	52	18.8
ปลูกพืชหมุนเวียนตลอดจนกระทั่งต้นยางพาราโต	47	17.0
พืชไร่	41	14.9
พืชผัก	19	6.9
ไม้ผล	22	8.0
ปลูกพืชหลายชนิดรวมกัน	10	3.6
รวม	267	100.0

ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.3 การได้รับการส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้

2.3.1 การได้รับข่าวสารการสมัครเข้าโครงการทำสวนยางกับสกย.

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าการได้รับข่าวสารการสมัครเข้าโครงการทำสวนยางกับสกย. ของกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 37.8 จากพนักงานจากสกย. ร้อยละ 19.0 จากเจ้าหน้าที่เกษตรตำบล ร้อยละ 16.0 จากเพื่อนบ้าน พ่อแม่พี่น้อง ร้อยละ 15.3 จากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ร้อยละ 10.5 จากการประชาสัมพันธ์ของสกย. (เช่น แผ่นป้าย เอกสารประชาสัมพันธ์) และร้อยละ 1.4 จากหน่วยงานอื่นๆ (ตารางที่ 42)

ตารางที่ 42 การได้รับข่าวสารการสมัครเข้าโครงการทำสวนยางกับสกย.

แหล่งข้อมูลข่าวสาร	จำนวน (N=294)	ร้อยละ
เพื่อนบ้าน พ่อแม่พี่น้อง	47	16.0
กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน	45	15.3
เจ้าหน้าที่เกษตรตำบล	56	19.0
พนักงานจากสกย.	111	37.8
การประชาสัมพันธ์ของสกย. (เช่น แผ่นป้าย เอกสารประชาสัมพันธ์)	31	10.5
หน่วยงานอื่นๆ	4	1.4
รวม	294	100.0

ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.3.2 แหล่งของการได้รับความรู้เรื่องการปลูกและการดูแลรักษาสวนยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าการได้รับความรู้เรื่องการปลูกและการดูแลรักษาสวนยางพาราของกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 43.8 จากพนักงานของ สกย. รองลงมาร้อยละ 26.9 จากสื่อต่างๆ (เช่น วิทยุ, โทรทัศน์, เอกสาร ตำรา คู่มือ และหนังสือพิมพ์ วารสารด้านการเกษตร) ร้อยละ 13.0 จากเจ้าหน้าที่เกษตรตำบล ร้อยละ 8.8 จากเพื่อนบ้าน ร้อยละ 3.9 จากประสบการณ์ของตนเอง และร้อยละ 3.6 จากพ่อแม่พี่น้อง ตามลำดับ (ตารางที่ 43)

แหล่งความรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประสบการณ์ของตนเอง	13	3.9
เพื่อนบ้าน	29	8.8
พ่อแม่พี่น้อง	12	3.6
เจ้าหน้าที่เกษตรตำบล	43	13.0
พนักงานของสกย.	145	43.8
สื่อต่างๆ	89	26.9
วิทยุ	58	40.5
โทรทัศน์	58	40.5
เอกสาร ตำรา คู่มือ	18	12.6
หนังสือพิมพ์ วารสารด้านการเกษตร	1	0.7
สื่ออื่นๆ	8	5.7

ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2.3.3 การได้รับการอบรมหรือได้รับการถ่ายทอดความรู้ด้านวิชาการยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าการได้รับการอบรมหรือได้รับการถ่ายทอดความรู้ด้านวิชาการยางพาราของกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 77.3 เคยการได้รับการอบรมหรือได้รับการถ่ายทอดความรู้ด้านวิชาการยางพารา มีเพียงร้อยละ 22.7 ที่ไม่เคยได้รับการอบรมหรือได้รับการถ่ายทอดความรู้ด้านวิชาการยางพารา และจากข้อมูลยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรที่เคยการได้รับการอบรมหรือได้รับการถ่ายทอดความรู้ด้านวิชาการยางพาราร้อยละ 47.1 ได้รับ 1-2 ครั้ง รองลงมาร้อยละ 45.9 ได้รับ 3-4 ครั้ง ร้อยละ 4.7 ได้รับ 5-6 ครั้ง และร้อยละ 2.3 ได้รับมากกว่า 6 ครั้ง ตามลำดับ (ตารางที่ 44)

ตารางที่ 44 การได้รับการอบรมหรือได้รับการถ่ายทอดความรู้ด้านวิชาการยางพารา

การได้รับการอบรม	จำนวน (N =172)	ร้อยละ
ไม่เคย	39	22.7
เคย	133	77.3
1-2 ครั้ง	58	43.6
3-4 ครั้ง	58	43.6
5-6 ครั้ง	10	7.5
มากกว่า 6 ครั้ง	7	5.3
เมื่อ 3 เดือนที่ผ่านมา	74	43.0
6 เดือนที่ผ่านมา	21	12.2
1 ปีที่ผ่านมา	24	14.0
มากกว่า 1 ปี	7	4.1
ได้รับการอบรมต่ำสุด 1 ครั้ง	ได้รับการอบรมสูงสุด 15 ครั้ง	
ได้รับการอบรมเฉลี่ย 3 ครั้ง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.3	

2.3.4 ความถี่ของพนักงานเข้าให้ความรู้และตรวจสอบยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าความถี่ของพนักงานเข้าให้ความรู้และตรวจสอบยางพาราของกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 47.1 มา 1-2 ครั้งต่อปี รองลงมาร้อยละ 45.9 มา 3-4 ครั้งต่อปี ร้อยละ 4.7 มา 5-6 ครั้งต่อปี และร้อยละ 2.3 มามากกว่า 6 ครั้งต่อปี ตามลำดับ (ตารางที่ 45)

ตารางที่ 45 ความถี่ของพนักงานเข้าให้ความรู้และตรวจสอบยางพารา

ความถี่ของพนักงานเข้าให้ความรู้ และตรวจสอบยางพารา (ครั้งต่อปี)	จำนวน (N=172)	ร้อยละ
1-2	81	47.1
3-4	79	45.9
5-6	8	4.7
มากกว่า 6	4	2.3
รวม	172	100.0
ตรวจสอบยางต่ำสุด 1 ครั้งต่อปี	ตรวจสอบยางสูงสุด 13 ครั้งต่อปี	
ตรวจสอบยางเฉลี่ย 3 ครั้งต่อปี	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.3	

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ที่มีอยู่และสถานการณ์ในปัจจุบัน และความต้องการส่งเสริมยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

เมื่อพิจารณาถึงความรู้ที่มีอยู่และสถานการณ์ในปัจจุบัน และความต้องการส่งเสริมยางพารา จากประเด็นคำถามเกี่ยวกับความรู้ที่มีอยู่และสถานการณ์ในปัจจุบัน และความต้องการส่งเสริมยางพารา ของเกษตรกร ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการบำรุงรักษาต้นยาง การกรีดยาง การผลิตยางแผ่นดิบ และการตลาด ด้านวิธีการส่งเสริมและการถ่ายทอดความรู้ ด้านการสนับสนุนการผลิต และด้านการสนับสนุนการตลาด ทั้งหมดจำนวน 27 คำถาม สามารถพิจารณาความรู้ที่มีอยู่และสถานการณ์ในปัจจุบัน และความต้องการส่งเสริมยางพารา ของเกษตรกรได้ดังนี้

ด้านการบำรุงรักษาต้นยาง การกรีดยาง การผลิตยางแผ่นดิบ และการตลาด

ประเด็นคำถามที่ 1 การดูแลรักษาสวนยางก่อนและหลังการเปิดกรีด พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้น้อยโดยมีค่าเฉลี่ย 1.94 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.56

ประเด็นคำถามที่ 2 การกำจัดวัชพืช และการคลุมโคนยางในสวนยางพารา พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้ปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 2.69 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.08

ประเด็นคำถามที่ 3 การใช้ปุ๋ยและการผสมปุ๋ยเพื่อใช้เองในสวนยางพารา พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้ปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 2.64 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.31

ประเด็นคำถามที่ 4 การบำรุงรักษาและการป้องกันไฟไหม้สวนยางในช่วงหน้าแล้ง พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้ปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 3.05 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 3.68

ประเด็นคำถามที่ 5 การตัดแต่งกิ่งยาง พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้ปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 2.40 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.09

ประเด็นคำถามที่ 6 ระบบการกรีดยาง เทคนิคการเปิดกรีด การกรีดยาง และการเก็บน้ำยาง พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้น้อยโดยมีค่าเฉลี่ย 1.49 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.62

ประเด็นคำถามที่ 7 การบำรุงรักษาหน้ายาง พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้น้อยโดยมีค่าเฉลี่ย 1.60 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.61

ประเด็นคำถามที่ 8 เทคนิคการผลิตยางแผ่นคุณภาพและเทคนิคการปรับปรุงคุณภาพแผ่นยาง พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้น้อยโดยมีค่าเฉลี่ย 1.47 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.61

ประเด็นคำถามที่ 9 การตลาดและตลาดกลางราคายาง พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้น้อยโดยมีค่าเฉลี่ย 1.62 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.36

ประเด็นคำถามที่ 10 อาชีพเสริมที่เกี่ยวข้องกับยางพารา พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้ปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 2.45 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 3.95

ด้านวิธีการส่งเสริมและการถ่ายทอดความรู้

ประเด็นคำถามที่ 11 ให้พนักงานเข้าเยี่ยมบ้านและตรวจสอบของเกษตรกร พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้ปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 2.90 และระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 3.85

ประเด็นคำถามที่ 12 จัดการฝึกอบรมวิชาการยางพารา พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้น้อยโดยมีค่าเฉลี่ย 2.16 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.22

ประเด็นคำถามที่ 13 ให้พนักงานเข้ามาจัดประชุมถ่ายทอดความรู้ในหมู่บ้าน พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้น้อยโดยมีค่าเฉลี่ย 2.15 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.31

ประเด็นคำถามที่ 14 ส่งผู้นำกลุ่มไปฝึกอบรมแล้วนำความรู้มาถ่ายทอดแก่เกษตรกรอีกที พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้น้อยโดยมีค่าเฉลี่ย 2.10 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.29

ประเด็นคำถามที่ 15 แจกคู่มือและเอกสารแนะนำ พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้น้อยโดยมีค่าเฉลี่ย 2.26 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.10

ประเด็นคำถามที่ 16 จัดทำแปลงสาธิตในพื้นที่ใกล้เคียง พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้น้อยโดยมีค่าเฉลี่ย 1.48 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.63

ประเด็นคำถามที่ 17 จัดทัศนศึกษาดูงานสวนเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จ พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้น้อยโดยมีค่าเฉลี่ย 1.58 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.50

ประเด็นคำถามที่ 18 จัดทำรายการเผยแพร่ความรู้ทางสถานีวิทยุ และโทรทัศน์ระดับท้องถิ่น พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้น้อยโดยมีค่าเฉลี่ย 1.62 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.40

ด้านการสนับสนุนการผลิต

ประเด็นคำถามที่ 19 สิ้นเชื่อและการประสานงานกับแหล่งสินเชื่อ เพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ในการดูแลรักษาสวนยางพารา พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้ปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 2.52 และมีระดับความต้องการปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 3.44

ประเด็นคำถามที่ 20 สิ้นเชื่อและการประสานงานกับแหล่งสินเชื่อ เพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ในการผลิตยางแผ่น พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้ปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 2.53 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 3.87

ประเด็นคำถามที่ 21 จัดหาปุ๋ยเคมีและสารเคมีกำจัดวัชพืชที่นอกเหนือจากการได้รับจากการเข้าร่วมโครงการฯ มาขายในราคาถูก พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้น้อยโดยมีค่าเฉลี่ย 1.83 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.33

ประเด็นคำถามที่ 22 จัดหาสารเคมี ป้องกันกำจัดโรค แมลงมาขายในราคาถูก พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้ต่ำโดยมีค่าเฉลี่ย 1.79 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.30

ประเด็นคำถามที่ 23 ติดต่อประสานงานแหล่งความรู้เพื่อให้เข้ามาถ่ายทอดความรู้หรือแนะนำสถานที่ที่สามารถสอบถามปัญหาในการปลูกยางพารา พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้ต่ำโดยมีค่าเฉลี่ย 2.10 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.24

ประเด็นคำถามที่ 24 การสร้างกลุ่มผลิตยางและขายยาง พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้ปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ย 2.35 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.31

ด้านการสนับสนุนการตลาด

ประเด็นคำถามที่ 25 การประกันราคาขาย พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้ต่ำโดยมีค่าเฉลี่ย 1.47 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.52

ประเด็นคำถามที่ 26 การจัดหาตลาดรับซื้อยาง พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้ต่ำโดยมีค่าเฉลี่ย 1.39 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.57

ประเด็นคำถามที่ 27 ให้ข่าวสารด้านราคาขายและการตลาด พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้ต่ำโดยมีค่าเฉลี่ย 1.45 และมีระดับความต้องการมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.58

จากเนื้อหาคำถามวัดความรู้ที่มีอยู่และสถานการณ์ในปัจจุบัน และความต้องการส่งเสริมยางพารา ของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมในทุกด้าน พบว่าเกษตรกรมีระดับความรู้ที่มีอยู่และสถานการณ์ในปัจจุบันต่ำ โดยมีความเฉลี่ย 1.94 และมีระดับความต้องการต่อการส่งเสริมยางพารา โดยมีความเฉลี่ย 4.30 (ตารางที่ 46)

ตารางที่ 46 ความรู้ที่มีอยู่และสถานการณ์ในปัจจุบัน และความต้องการส่งเสริมยางพารา ของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

เรื่อง	ค่าเฉลี่ย		SD		แปลความ	
	ความรู้	ความต้องการ	ความรู้	ความต้องการ	ความรู้	ความต้องการ
การบำรุงรักษาต้นยาง การกรี๊ด การผลิตแผ่นยางแผ่น และการตลาด						
1.การดูแลรักษาสวนยางก่อนและหลังการเปิดกรี๊ด	1.94	4.56	1.07	0.69	น้อย	มาก
2.การกำจัดวัชพืช และการคลุมโคนยางในสวนยางพารา	2.69	4.08	1.03	0.85	ปานกลาง	มาก
3.การใช้ปุ๋ยและการผสมปุ๋ยเพื่อใช้เองในสวนยางพารา	2.24	4.31	1.07	0.77	น้อย	มาก
4.การบำรุงรักษาและการป้องกันไฟไหม้สวนยางในช่วงหน้าแล้ง	3.05	3.68	0.97	1.05	ปานกลาง	มาก
5.การตัดแต่งกิ่งยาง	2.40	4.09	1.08	0.89	ปานกลาง	มาก
6.ระบบการกรี๊ดยาง เทคนิคการเปิดกรี๊ด การกรี๊ดยาง และการเก็บน้ำยาง	1.49	4.62	0.94	0.70	น้อย	มาก
7.การบำรุงรักษาหน้ายาง	1.60	4.61	0.98	0.67	น้อย	มาก
8.เทคนิคการผลิตยางแผ่นคุณภาพ และเทคนิคการปรับปรุงคุณภาพแผ่นยาง	1.47	4.61	0.96	0.67	น้อย	มาก
9.การตลาดและตลาดกลางราคา	1.62	4.36	0.91	0.83	น้อย	มาก
10.อาชีพเสริมที่เกี่ยวข้องกับยางพารา	2.45	3.95	0.94	0.93	ปานกลาง	มาก

ตารางที่ 46 (ต่อ)

เรื่อง	ค่าเฉลี่ย		SD		แปลความ	
	ความ ต้องการ	ความรู้	ความ ต้องการ	ความรู้	ความ ต้องการ	ความรู้
วิธีการส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้						
11. ให้นักงานเข้าเยี่ยมบ้านและตรวจ สวนของเกษตรกร	2.90	3.85	0.91	0.81	ปาน กลาง	มาก
12. จัดการฝึกอบรมวิชาการขางพารา	2.16	4.22	1.07	0.72	น้อย	มาก
13. ให้นักงานเข้ามาจัดประชุม ถ่ายทอดความรู้ในหมู่บ้าน	2.15	4.31	1.16	0.65	น้อย	มาก
14. ส่งผู้นำกลุ่มไปฝึกอบรมแล้วนำ ความรู้มาถ่ายทอดแก่เกษตรกรอีกที	2.10	4.29	1.11	0.71	น้อย	มาก
15. แจกคู่มือและเอกสารแนะนำ	2.26	4.10	1.02	0.83	น้อย	มาก
16. จัดทำแปลงสาธิตในพื้นที่ ใกล้เคียง	1.48	4.63	1.07	0.56	น้อย	มาก
17. จัดทัศนศึกษาดูงานสวนเกษตรกร และกลุ่มเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จ	1.58	4.50	1.01	0.72	น้อย	มาก
18. จัดทำรายการเผยแพร่ความรู้ทาง สถานีวิทยุ และ โทรทัศน์ระดับท้องถิ่น	1.62	4.40	0.10	0.68	น้อย	มาก

ตารางที่ 46 (ต่อ)

เรื่อง	ค่าเฉลี่ย		SD		แปลความ	
	ความรู้	ความต้องการ	ความรู้	ความต้องการ	ความรู้	ความต้องการ
การสนับสนุนการผลิต						
19. สิ้นเชื่อและการประสานงานกับแหล่งสิ้นเชื่อ เพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ในการดูแลรักษาสวนยางพารา	2.52	3.44	1.17	1.31	ปานกลาง	ปานกลาง
20. สิ้นเชื่อและการประสานงานกับแหล่งสิ้นเชื่อ เพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ในการผลิตยางแผ่น	2.53	3.87	1.09	1.04	ปานกลาง	มาก
21. จัดหาปุ๋ยเคมีและสารเคมีกำจัดวัชพืชมาขายในราคาถูกลง	1.83	4.33	1.08	0.72	น้อย	มาก
22. จัดหาสารเคมี ป้องกันกำจัดโรคแมลงมาขายในราคาถูกลง	1.79	4.30	1.07	0.77	น้อย	มาก
23. ติดต่อประสานงานแหล่งความรู้ เพื่อให้เข้ามาถ่ายทอดความรู้หรือแนะนำสถานที่ที่สามารถสอบถามปัญหาในการปลูกยางพารา	2.10	4.24	1.11	0.79	น้อย	มาก
24. การสร้างกลุ่มผลิตยางและขายยาง	2.35	4.31	1.03	0.71	ปานกลาง	มาก
การสนับสนุนการตลาด						
25. การประกันราคาขาย	1.47	4.52	0.97	0.78	น้อย	มาก
26. การจัดหาตลาดรับซื้อยาง	1.39	4.57	0.91	0.76	น้อย	มาก
27. ให้ข่าวสารด้านราคาขายและการตลาด	1.45	4.58	0.96	0.76	น้อย	มาก

ตารางที่ 47 ระดับความรู้ที่มีอยู่และสถานการณ์ในปัจจุบัน และความต้องการส่งเสริมยางพารา ของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราโดยรวม

ระดับ	ค่าเฉลี่ยรวม	แปลความ
ความรู้ที่มีอยู่และสถานการณ์ในปัจจุบัน	1.94	น้อย
ความต้องการส่งเสริมยางพารา	4.30	มาก

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทางด้านลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม กับความต้องการส่งเสริมยางพารา ของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทางด้านลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม กับความต้องการส่งเสริมยางพารา ของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

การทดสอบสมมติฐาน เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม การวิเคราะห์สถิติเพื่อทำการวิจัยโดยใช้การทดสอบค่าไคสแควร์ (χ^2) ได้แก่

- 1.อายุ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ อายุไม่เกิน 50 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป
- 2.ระดับการศึกษา แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ น้อยกว่าหรือเท่ากับประถมศึกษา และสูงกว่าประถมศึกษา
- 3.แรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพารา แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ แรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพารา 1-4 คน และแรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพารามากกว่า 5 คน
- 4.รายได้ทั้งหมด แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ รายได้ไม่เกิน 100,000 บาท และรายได้มากกว่า 100,000 บาท ขึ้นไป
- 5.ภาวะหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ไม่มีหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา และมีหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา
- 6.จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา 1-10 ไร่ และจำนวนพื้นที่ปลูกยางพารามากกว่า 10 ไร่
- 7.การรับข้อมูลข่าวสารการสมัครเข้าร่วมโครงการปลูกยางพาราฯ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ การรับข้อมูลข่าวสารการสมัครเข้าร่วมโครงการปลูกยางพาราฯ 1-2 แห่ง และการรับข้อมูลข่าวสารการสมัครเข้าร่วมโครงการปลูกยางพาราฯ มากกว่า 2 แห่ง
- 8.แหล่งของข้อมูลข่าวสารยางพารา แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 1-2 แห่ง และมากกว่า 2 แห่ง
- 9.การได้รับการอบรมหรือถ่ายทอดวิชาการยางพารา แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ ไม่เคยได้รับการอบรมหรือถ่ายทอดวิชาการยางพารา และเคยได้รับการอบรมหรือถ่ายทอดวิชาการยางพารา

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้งหมด ได้แก่ อายุ การศึกษา แรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพารา รายได้ทั้งหมด ภาวะหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา การรับข้อมูลข่าวสารการสมัครเข้าร่วมโครงการปลูกยางพาราฯ แหล่งข้อมูลข่าวสารยางพารา และ การได้รับการอบรมหรือการได้รับการถ่ายทอดความรู้ด้านวิชาการยางพารา กับตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการส่งเสริมยางพารา ของเกษตรกรสามารถอธิบายได้ดังนี้

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับความต้องการส่งเสริมยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่า Chi-square โดยแบ่งอายุออกเป็น 2 กลุ่ม คือ อายุไม่เกิน 50 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป ความต้องการแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ น้อย ปานกลาง และมาก ผลการศึกษาพบว่า อายุของผู้ให้ข้อมูลไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) กับระดับความต้องการ โดยรวมที่มีต่อการส่งเสริมการปลูกยางพารา ($\chi^2 = 2.678, p > 0.05$) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า อายุของผู้ให้ข้อมูลมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับระดับความต้องการในการสนับสนุนการผลิต ($\chi^2 = 4.914, p < 0.05$) ส่วนอายุไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความต้องการในการบำรุง รักษาต้นยาง การกรีด การผลิตยางแผ่นดิบ และการตลาด ($\chi^2 = 4.598, p > 0.05$) ความต้องการในวิธีการส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้ ($\chi^2 = 0.750, p > 0.05$) และความต้องการในการสนับสนุนการตลาด ($\chi^2 = 2.998, p > 0.05$)

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับความต้องการส่งเสริมยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่า Chi-square โดยแบ่งระดับการศึกษา ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ประถมศึกษาและต่ำกว่าและสูงกว่าประถมศึกษา ความต้องการแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ น้อย ปานกลาง และมาก ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาของผู้ให้ข้อมูลไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) กับระดับความต้องการ โดยรวมที่มีต่อการส่งเสริมการปลูกยางพารา ($\chi^2 = 0.216, p > 0.05$) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ระดับการศึกษาของผู้ให้ข้อมูลมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับระดับความต้องการในการสนับสนุนการผลิต ($\chi^2 = 13.977, p < 0.05$) ส่วนระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความต้องการในการบำรุง รักษาต้นยาง การกรีด การผลิตยางแผ่นดิบ และการตลาด ($\chi^2 = 3.105, p > 0.05$) ความต้องการในวิธีการส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้ ($\chi^2 = 0.470, p > 0.05$) และความต้องการในการสนับสนุนการตลาด ($\chi^2 = 2.067, p > 0.05$)

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพารา กับความต้องการส่งเสริมยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่า Chi-square โดยแบ่งแรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพารา ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ แรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพารา 1-4 คน และแรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพารามากกว่า 5 คน ความต้องการแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ น้อย ปานกลาง และมาก ผลการศึกษาพบว่า แรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพารา ของผู้ให้ข้อมูลมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) กับระดับความต้องการ โดยรวมที่มีต่อการส่งเสริมการปลูกยางพารา ($\chi^2 = 10.086, p > 0.05$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า แรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพารา ของผู้ให้ข้อมูลมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับระดับความต้องการในวิธีการส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้ ($\chi^2 = 13.085, p < 0.05$) ส่วนแรงงานที่ใช้ในการทำสวนยางพารา ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความต้องการในการบำรุง รักษาต้นยาง การกรีด การผลิตยางแผ่นดิบ และการตลาด ($\chi^2 = 1.420, p > 0.05$) ความต้องการในการสนับสนุนการผลิต ($\chi^2 = 0.446, p > 0.05$) และความต้องการในการสนับสนุนการตลาด ($\chi^2 = 5.328, p > 0.05$)

3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ทั้งหมด กับความต้องการส่งเสริมยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่า Chi-square โดยแบ่งรายได้ทั้งหมดออกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ รายได้ไม่เกิน 100,000 บาท และรายได้มากกว่า 100,000 บาท ขึ้นไป ความต้องการแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ น้อย ปานกลาง และมาก ผลการศึกษาพบว่า รายได้ทั้งหมด ของผู้ให้ข้อมูลไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) กับระดับความต้องการ โดยรวมที่มีต่อการส่งเสริมการปลูกยางพารา ($\chi^2 = 0.838, p > 0.05$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า รายได้ทั้งหมด ของผู้ให้ข้อมูลมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับระดับความต้องการในการบำรุง รักษาต้นยาง การกรีด การผลิตยางแผ่นดิบ และการตลาด ($\chi^2 = 7.091, p < 0.05$) ส่วนรายได้ทั้งหมด ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความต้องการในวิธีการส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้ ($\chi^2 = 1.589, p > 0.05$) ความต้องการในการสนับสนุนการผลิต ($\chi^2 = 1.174, p > 0.05$) และความต้องการในการสนับสนุนการตลาด ($\chi^2 = 1.135, p > 0.05$)

3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา กับความต้องการส่งเสริมยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่า Chi-square โดยแบ่งภาวะหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ไม่มีหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา และมีหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา ความต้องการแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ น้อย ปานกลาง และมาก

ผลการศึกษาพบว่า ภาวะหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา ของผู้ให้ข้อมูลไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) กับระดับความต้องการโดยรวมที่มีต่อการส่งเสริมการปลูกยางพารา ($\chi^2 = 0.542, p > 0.05$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ภาวะหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา ของผู้ให้ข้อมูลมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับระดับความต้องการในวิธีการส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้ ($\chi^2 = 5.448, p < 0.05$) ส่วนภาวะหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความต้องการในการบำรุง รักษาต้นยาง การกรีด การผลิตยางแผ่นดิบ และการตลาด ($\chi^2 = 1.037, p > 0.05$) ความต้องการในการสนับสนุนการผลิต ($\chi^2 = 1.021, p > 0.05$) และความต้องการในการสนับสนุนการตลาด ($\chi^2 = 0.178, p > 0.05$) แสดงให้เห็นว่า ภาวะหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา ไม่มีผลทำให้ความต้องการแตกต่างกันในด้านการบำรุง รักษาต้นยาง การกรีด การผลิตยางแผ่นดิบ และการตลาด การสนับสนุนการผลิต และการสนับสนุนการตลาด

3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา กับความต้องการส่งเสริมยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่า Chi-square โดยแบ่งจำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา 1-10 ไร่ และจำนวนพื้นที่ปลูกยางพารามากกว่า 10 ไร่ ความต้องการแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ น้อย ปานกลาง และมาก ผลการศึกษาพบว่า จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา ของผู้ให้ข้อมูลไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) กับระดับความต้องการโดยรวมที่มีต่อการส่งเสริมการปลูกยางพารา ($\chi^2 = 0.302, p > 0.05$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา ของผู้ให้ข้อมูลมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับระดับความต้องการในความต้องการในการสนับสนุนการผลิต ($\chi^2 = 7.737, p > 0.05$) ส่วนจำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความต้องการในการบำรุง รักษาต้นยาง การกรีด การผลิตยางแผ่นดิบ และการตลาด ($\chi^2 = 1.436, p > 0.05$) ความต้องการในวิธีการส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้ ($\chi^2 = 10.103, p > 0.05$) และความต้องการในการสนับสนุนการตลาด ($\chi^2 = 0.198, p > 0.05$)

3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข้อมูลข่าวสารการสมัครเข้าร่วมโครงการปลูกยางพาราฯกับความต้องการส่งเสริมยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่า Chi-square โดยแบ่งการรับข้อมูลข่าวสารการสมัครเข้าร่วมโครงการปลูกยางพาราฯ ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ การรับข้อมูลข่าวสารการสมัครเข้าร่วมโครงการปลูกยางพาราฯ 1-2 แหล่ง และการรับข้อมูลข่าวสารการสมัครเข้าร่วมโครงการปลูก

ยางพาราฯ มากกว่า 2 แหล่ง ความต้องการแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ น้อย ปานกลาง และมาก ผลการศึกษาพบว่า จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา ของผู้ให้ข้อมูลไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) กับระดับความต้องการโดยรวมที่มีต่อการส่งเสริมการปลูกยางพารา ($\chi^2 = 0.023, p > 0.05$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา ของผู้ให้ข้อมูลมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับระดับความต้องการในการต้องการในการสนับสนุนการผลิต ($\chi^2 = 6.627, p > 0.05$) ส่วนจำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับระดับความต้องการในการบำรุง รักษาต้นยาง การกรีด การผลิตยางแผ่นดิบ และการตลาด ($\chi^2 = 0.581, p > 0.05$) วิธีการส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้ ($\chi^2 = 0.377, p < 0.05$) และในการสนับสนุนการตลาด ($\chi^2 = 1.925, p > 0.05$)

3.8 ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งของข้อมูลชาวสวนยางพารา กับความต้องการส่งเสริมยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่า Chi-square โดยแบ่งแหล่งของข้อมูลชาวสวนยางพารา 2 กลุ่ม คือ 1-2 แหล่ง และมากกว่า 2 แหล่ง ความต้องการแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ น้อย ปานกลาง และมาก ผลการศึกษาพบว่า แหล่งของข้อมูลชาวสวนยางพารา ของผู้ให้ข้อมูลไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) กับระดับความต้องการโดยรวมที่มีต่อการส่งเสริมการปลูกยางพารา ($\chi^2 = 0.422, p > 0.05$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า แหล่งของข้อมูลชาวสวนยางพารา ของผู้ให้ข้อมูลไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับระดับความต้องการในการบำรุง รักษาต้นยาง การกรีด การผลิตยางแผ่นดิบ และการตลาด ($\chi^2 = 1.597, p > 0.05$) วิธีการส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้ ($\chi^2 = 0.008, p < 0.05$) การสนับสนุนการผลิต ($\chi^2 = 1.577, p > 0.05$) และในการสนับสนุนการตลาด ($\chi^2 = 5.285, p > 0.05$)

3.9 ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับการอบรมหรือถ่ายทอดวิชาการยางพารา กับความต้องการส่งเสริมยางพารา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่า Chi-square โดยแบ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่า Chi-square โดยแบ่งการได้รับการอบรมหรือถ่ายทอดวิชาการยางพารา 2 กลุ่ม คือ ไม่เคยได้รับการอบรมหรือถ่ายทอดวิชาการยางพารา และเคยได้รับการอบรมหรือถ่ายทอดวิชาการยางพารา ความต้องการแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ น้อย ปานกลาง และมาก ผลการศึกษาพบว่า การได้รับการอบรมหรือถ่ายทอดวิชาการยางพารา ของผู้ให้ข้อมูลไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) กับระดับความต้องการโดยรวมที่มีต่อการส่งเสริมการปลูกยางพารา ($\chi^2 = 1.714, p > 0.05$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า แหล่งของข้อมูลชาวสวนยางพารา ของผู้ให้ข้อมูลไม่มี

ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับระดับความต้องการในการบำรุง รักษาต้นยาง การกรีด การผลิตยางแผ่นดิบ และการตลาด ($\chi^2 = 2.013, p > 0.05$) วิธีการส่งเสริมและถ่ายทอด ความรู้ ($\chi^2 = 3.015, p < 0.05$) การสนับสนุนการตลาด ($\chi^2 = 0.158, p > 0.05$) ส่วนแหล่งของ ข้อมูลข่าวสารยางพารา ของผู้ให้ข้อมูลมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) กับ ระดับความต้องการ ในการสนับสนุนการผลิต ($\chi^2 = 9.760, p > 0.05$)

การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามในด้านต่างๆ

ตารางที่ 48 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเรื่องการบำรุง รักษาต้นยาง การกรีด การผลิตยาง แผ่นดิบ และการตลาดกับตัวแปรอิสระต่าง

ตัวแปร	ความต้องการเรื่องการบำรุง รักษาต้นยาง การกรีด การผลิตยางแผ่นดิบ			แปลความ
	χ^2	df	Sig	
อายุ	4.598	2	0.100	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ระดับการศึกษา	3.105	2	0.212	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
จำนวนแรงงาน	1.420	2	0.492	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
รายได้	7.091	2	0.029	มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ภาวะหนี้สิน	1.037	2	0.596	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา	1.436	2	0.488	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
การรับข้อมูลข่าวสาร	0.581	2	0.748	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
การฝึกอบรม	2.013	2	0.365	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
แหล่งข้อมูลข่าวสาร	1.597	2	0.450	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 49 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเรื่องวิธีการส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้กับตัวแปรอิสระต่างๆ

ตัวแปร	ความต้องการเรื่องวิธีการส่งเสริมและถ่ายทอดความรู้			
	χ^2	df	Sig	แปลความ
อายุ	0.750	1	0.386	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ระดับการศึกษา	0.470	1	0.493	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
จำนวนแรงงาน	13.085	1	0.000	มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
รายได้	1.589	1	0.207	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ภาวะหนี้สิน	5.448	1	0.020	มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา	0.103	1	0.748	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
การรับข้อมูลข่าวสาร	0.377	1	0.539	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
การฝึกอบรม	3.015	1	0.083	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
แหล่งข้อมูลข่าวสาร	0.008	1	0.927	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 50 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเรื่องการสนับสนุนการผลิตกับตัวแปรอิสระต่างๆ

ตัวแปร	ความต้องการเรื่องการสนับสนุนการผลิต			
	χ^2	df	Sig	แปลความ
อายุ	4.914	1	0.027	มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ระดับการศึกษา	13.977	1	0.000	มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
จำนวนแรงงาน	0.446	1	0.504	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
รายได้	1.174	1	0.279	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ภาวะหนี้สิน	1.021	1	0.312	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา	7.737	1	0.005	มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
การรับข้อมูลข่าวสาร	6.627	1	0.010	มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
การฝึกอบรม	9.760	1	0.002	มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
แหล่งข้อมูลข่าวสาร	1.577	1	0.209	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 51 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการเรื่องการสนับสนุนการตลาดกับตัวแปรอิสระต่างๆ

ตัวแปร	ความต้องการเรื่องการสนับสนุนการตลาด			แปลความ
	χ^2	df	Sig	
อายุ	2.998	2	0.223	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ระดับการศึกษา	2.067	2	0.356	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
จำนวนแรงงาน	5.328	2	0.070	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
รายได้	1.135	2	0.567	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ภาวะหนี้สิน	0.178	2	0.915	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา	0.198	2	0.906	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
การรับข้อมูลข่าวสาร	1.925	2	0.382	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
การฝึกอบรม	0.158	2	0.924	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
แหล่งข้อมูลข่าวสาร	5.285	2	0.071	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 52 ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการโดยรวมกับตัวแปรอิสระต่างๆ

ตัวแปร	ความต้องการโดยรวม			แปลความ
	χ^2	df	Sig	
อายุ	2.678	1	0.102	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ระดับการศึกษา	0.216	1	0.642	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
จำนวนแรงงาน	10.086	1	0.001	มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
รายได้	0.838	1	0.360	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ภาวะหนี้สิน	0.542	1	0.462	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา	0.302	1	0.583	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
การรับข้อมูลข่าวสาร	0.023	1	0.880	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
การฝึกอบรม	1.714	1	0.191	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
แหล่งข้อมูลข่าวสาร	0.422	2	0.516	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการปลูกยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

4.1 ปัญหาและอุปสรรคในการปลูกยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราด้านพื้นที่

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 52.0 มีปัญหาขาดน้ำหน้าแล้ง รองลงมาร้อยละ 18.0 มีปัญหาดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ร้อยละ 13.1 มีปัญหาไฟไหม้สวน ร้อยละ 11.6 มีปัญหาอื่นๆ (พื้นที่ที่มีความลาดเอียง) และร้อยละ 5.3 มีปัญหาพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมในการปลูก ตามลำดับ (ตารางที่ 53)

ตารางที่ 53 ปัญหาและอุปสรรคในการปลูกยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราด้านพื้นที่

ด้านพื้นที่	จำนวน (N=206)	ร้อยละ
ดินขาดความอุดมสมบูรณ์	37	18.0
พื้นที่ที่ไม่เหมาะสมในการปลูก	11	5.3
ขาดน้ำหน้าแล้ง	107	52.0
ไฟไหม้สวน	27	13.1
อื่นๆ (พื้นที่ที่มีความลาดเอียง)	24	11.6
รวม	206	100.0

ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

4.2 ปัญหาและอุปสรรคในการปลูกยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราด้านการดูแลรักษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 23.0 มีปัญหาต้นยางพาราตายและปัญหาในการปลูกซ่อม รองลงมาร้อยละ 19.6 มีปัญหาขาดความรู้ด้านการปลูกและการดูแลรักษาสวนยาง ร้อยละ 18.3 มีปัญหาขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน ร้อยละ 8.9 มีปัญหาขาดความรู้การใช้ปุ๋ยเคมีในสวนยาง ร้อยละ 8.3 มีปัญหาอื่นๆ (ต้นกัศราของยางพารา, วัชเข้ามากินยอดยางพารา) ร้อยละ 7.5 มีปัญหาปริมาณวัชพืชมากและการป้องกันกำจัดลำบาก ร้อยละ 4.9 มีปัญหาขาดความรู้ด้านใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดวัชพืช ร้อยละ 3.8 มีปัญหาขาดแคลนเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดูแลรักษาสวนยาง ร้อยละ 3.0 มีปัญหาโรคและแมลงรบกวน ร้อยละ 1.4 มีปัญหาขาดแคลนแรงงาน และร้อยละ 1.3 มีปัญหาไม่มีเวลาในการดูแลรักษา ตามลำดับ (ตารางที่ 54)

ตารางที่ 54 ปัญหาและอุปสรรคในการปลูกยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราด้านการดูแลรักษา

ด้านการดูแลรักษา	จำนวน (N=628)	ร้อยละ
ขาดความรู้ด้านการปลูกและการดูแลรักษาสวนยาง	123	19.6
ไม่มีเวลาในการดูแลรักษา	8	1.3
ต้นยางพาราตายและปัญหาในการปลูกซ่อม	144	23.0
ขาดแคลนเครื่องมือและอุปกรณ์ในการดูแลรักษาสวนยาง	24	3.8
ขาดแคลนแรงงาน	9	1.4
ขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน	115	18.3
โรคและแมลงรบกวน	19	3.0
ขาดความรู้ด้านการใช้ปุ๋ยเคมีในสวนยาง	56	8.9
ขาดความรู้ด้านใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดวัชพืช	31	4.9
ปริมาณวัชพืชมากและการป้องกันกำจัดลำบาก	47	7.5
อื่นๆ (เช่น ต้นกัศรากรของยางพารา, วัชเข้ามากินยอดยางพารา)	52	8.3
รวม	628	100.0

ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

4.3 ปัญหาและอุปสรรคในการปลูกยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราด้านการส่งเสริมและการบริการจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 37.1 มีปัญหาไม่ได้รับการสนับสนุนปุ๋ยเคมีและสารเคมีจากสทช. รองลงมาร้อยละ 30.3 มีปัญหาต้นทุนที่ยังที่่ได้รับจากโครงการสงเคราะห์ฯมาไม่สมบูรณ์ ร้อยละ 18.2 มีปัญหาความล่าช้าในการให้บริการของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จ.เชียงใหม่ (เงินค่าแรง ปุ๋ยเคมี สารเคมี กำจัดวัชพืช) ร้อยละ 11.7 มีปัญหาโอกาสการพบปะและประสานงานพนักงานของสทช. จ.เชียงใหม่ ทำได้ยาก ร้อยละ 1.9 มีปัญหาพนักงานของสทช. จ.เชียงใหม่ไม่มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ (สอนไม่เข้าใจ นำไปปฏิบัติจริงไม่ได้) และร้อยละ 0.8 มีปัญหาอื่นๆ (เช่น เอกสารให้ความรู้ที่เกี่ยวกับยางพาราไม่เพียงพอกับความต้องการของเกษตรกร)

ตารางที่ 55 ปัญหาและอุปสรรคในการปลูกยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราด้านการส่งเสริม
และการบริการจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ด้านการส่งเสริมและการบริการ จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง	จำนวน (N=264)	ร้อยละ
ความล่าช้าในการให้บริการของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง จ.เชียงใหม่ (เงินค่าแรง ปุ๋ยเคมี สารเคมีกำจัดวัชพืช)	48	18.2
ไม่ได้รับการสนับสนุนปุ๋ยเคมีและสารเคมีจากสกย.	98	37.1
ต้นพันธุ์ยางที่ได้รับจากโครงการสงเคราะห์ฯมาไม่สมบูรณ์	80	30.3
พนักงานของสกย. จ.เชียงใหม่ไม่มีความสามารถในการถ่ายทอด ความรู้ (สอนไม่เข้าใจ นำไปปฏิบัติจริงไม่ได้)	5	1.9
โอกาสการพบปะและประสานงานพนักงานของสกย. จ.เชียงใหม่ ทำได้ยาก	31	11.7
อื่น ๆ (เช่น เอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับยางพาราไม่เพียงพอกับ ความต้องการของเกษตรกร)	2	0.8
รวม	264	100.0

ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

4.4 ปัญหาที่คาดว่าจะได้รับเมื่อขยายพาราเจริญเติบโตสามารถเปิดกรีดได้

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ร้อยละ 35.1 คาดว่าอาจขาดเงินทุนหมุนเวียนในการซื้ออุปกรณ์ในการทำสวนยาง (จอก, ลวด, จักรรีดยาง และอื่นๆ) รองลงมาร้อยละ 23.6 คาดว่าไม่มีตลาดรับซื้อ ร้อยละ 15.2 คาดว่ารายได้ที่ได้รับไม่คุ้มกับเวลาและการลงทุนหรือไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในครอบครัว ร้อยละ 13.8 อื่น ๆ (ปริมาณน้ำยางพารามีน้อย) และร้อยละ 12.3 คาดว่าจะไม่มีเวลาไปทำกิจกรรมการเกษตรในด้านอื่นๆ (ตารางที่ 55)

ตารางที่ 56 ปัญหาที่คาดว่าจะได้รับเมื่อขยายพาราเจริญเติบโตสามารถเปิดกรีดได้

ปัญหาที่คาดว่าจะได้รับเมื่อขยายพาราเจริญเติบโตสามารถเปิดกรีดได้	จำนวน (N=276)	ร้อยละ
ขาดเงินทุนหมุนเวียนในการซื้ออุปกรณ์ในการทำสวนยาง (จอก, ลวด, จักรรีดยาง และอื่นๆ)	97	35.1
รายได้ที่ได้รับไม่คุ้มกับเวลาและการลงทุนหรือไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในครอบครัว	42	15.2
จะไม่มีเวลาไปทำกิจกรรมการเกษตรในด้านอื่นๆ	34	12.3
ไม่มีตลาดรับซื้อ	65	23.6
อื่น ๆ (ปริมาณน้ำยางพารามีน้อย)	38	13.8
รวม	276	100.0

ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ